

و...مقایسه می کنند!!!

طبق بررسی‌های صورت گرفته و اخبار واصل شده از کشورهای که در آن‌ها داروخانه‌های زنجیره‌ای رسمی و قانونی شده اند، در جهت آسیب شناسی خطرات تهدیدکننده جامعه داروسازی مداخله گر در امر ارائه خدمات دارویی و ملت شریف و دردمندان که نیاز مبرم به خدمات دارویی دارند، نکته‌ای عرض می‌کنم و در جستجوی راهکارسوالی دارم.

شرح وقایع رفته در وزارت و معاونت غذا و دارو هشدار است بزرگ برای جامعه داروسازی و ملت بزرگ ایران که به جای مراجعه به واحدهای عرضه داروی دارای مسوول فنی و موسس در دسترس برای ورود به عرصه دریافت خدمات نسخه‌ای اقدام به ورود به فروشگاه‌ها و یا واحدهای ارائه خدمات نسخه‌ای داروخانه‌هایی کنند که علی‌رغم حضور مسوول فنی به دلیل عدم وجود احساس استقلال حرفه‌ای و اقتصادی احساس مسوولیت پذیری آن چنانی ندارند و تنها به فروش تکیه دارند و منطق آنان تجارت احسن است نه ارائه خدمات

■ داروخانه‌های زنجیره‌ای!

جناب آقای دکتر اسکندری در نامه ای ضمن اعتراض به داروخانه‌های زنجیره‌ای، به راهکاری عملی ارتقای جایگاه داروسازان پرداخته اند.

«... همکاران گرامی

مطرح شدن مجدد طرح داروخانه‌های زنجیره‌ای در زمانی که سکون و سکوت جامعه داروسازی را فرا گرفته است، فقط و فقط یک پیام دارد: غول‌های ثروت و مافیای دارویی از هر فرصتی برای جا انداختن این طرح استفاده می‌کنند و متأسفانه داروسازان بی توجه از کنار آن می‌گذرند!!! امروز به جای این که روی طرح توانمند سازی داروخانه‌ها تمرکز گردد، متأسفانه خودمان تبلیغ داروخانه‌های زنجیره‌ای را می‌کنیم. تاسیس داروخانه‌های زنجیره‌ای یعنی مرگ ۱۱ هزار داروخانه بخش خصوصی.

جای شگفتی است که عزیزان انجمن داروسازان به جای این که خطرات داروخانه‌های زنجیره‌ای را گوشزد کنند، آن را با فروشگاه‌های زنجیره‌ای رفاه

احسن! زیرا در صورت اتصال هر واحد داروخانه به این زنجیره سودشان تضمین شده و دیگر نه کیفیت داروها و برندها برایشان مطرح است و نه کیفیت ارایه خدمات دارویی شایسته و به روزتر.

دلایل کارشناسانه در رد طرح تاسیس داروخانه‌های زنجیره‌ای توسط اساتید از پیش ارایه شده است و نیازی به تفصیل مجدد آن نیست. تنها امروز جا دارد که سوالی مطرح کنیم و آن این که چه افرادی در حال اعمال فشار روی مسؤولان دارویی کشور هستند؟

راه بقای داروسازی و داروسازان و ارتقای جایگاه داروساز به نظر حقیر موارد ذیل است:

□ کاهش تصدی گری دولتی در بازار فروش اعم از کارخانه و شرکت‌های توزیع و داروخانه
□ تفویض اختیار تعیین تعرفه‌ها به نظام پزشکی و انجمن داروسازان
□ افزایش تولید داخلی توسط شرکت‌های دانش بنیان

□ افزایش مارژین
□ اشتغال داروسازان بیشتر در بیمارستان‌ها و شرکت‌های تولیدی و توزیعی
□ عدم نیاز داروخانه به ذخیره انبوه دارو با توزیع یکنواخت و مدام دارو با کاهش کمبودهای مقطعی
□ کاهش ظرفیت پذیرش دانشجوی دوره

دکترای عمومی

□ خدمات محور شدن داروخانه‌ها به جای فروش محور بودن با انجام مشاوره های دارویی
□ آموزش دانشجویان و فارغ التحصیلان داروسازی بر مبنای خدمات محوری
□ پرداخت به موقع (حداکثر دو ماهه) توسط سازمان‌های بیمه‌گر
□ افزایش و تقبل هزینه خدمات دارویی و مشاوره‌ای طبق جدول ضریب K توسط سازمان‌های بیمه‌گر

□ تجمیع سازمان های بیمه گر
□ صدور و استفاده از کارت الکترونیکی سلامت توسط بیمه شدگان
□ حضور پر رنگتر داروسازان در سازمان نظام پزشکی

□ تقویت انجمن‌های صنفی داروسازان
□ حضور پررنگتر داروسازان در سازمان‌ها و تشکیلات عمومی

□ عدم تاسیس داروخانه‌های زنجیره‌ای توسط افراد یا شرکت‌ها یا برندها و سایر ارگان‌ها
□ کنترل عطاری‌ها برای عدم عرضه اشکال دارویی
مطمئناً موارد دیگری هم می‌توان نام برد که از نظر حقیر مغفول مانده است....»